

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1190/2015
20.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Б., због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Б., адв. Ђ.М. – Ж., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 995/15 од 06.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Б., адв. Ђ.М.-Ж., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 995/15 од 06.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 995/15 од 06.10.2015. године, поводом жалбе ОЈТ у Новом Саду, преиначена је пресуда Основног суда у Новом Саду К 726/14 од 04.06.2015. године у погледу одлуке о казни тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеном Н.Б. за кривично дело пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. КЗ за које је осуђен првостепеном пресудом задржао као правилно изречену казну затвора у трајању од шест месеци и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, и на основу члана 45. став 5. КЗ одредио да ће се казна затвора извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, а применом електронског надзора, с тим што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Уколико окривљени једном у трајању од шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да се остатак казне издржи у Заводу за извршење казне затвора.

У осталом делу жалба ОЈТ у Новом Саду као и жалба окривљеног изјављена путем браниоца одбијене су као неосноване а побијана пресуда у непреиначном делу, потврђена.

Против наведене правноснажне пресуде бранилац окривљеног Н.Б., адв. Ђ.М.-Ж., поднела је захтев за заштиту законитости због повреде закона „из члана 439. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП“ у вези члана 229. став 3. у вези става 1. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и утврди да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 995/15 од 06.10.2015. године повређен закон на штету окривљеног.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Б., адв. Ђ.М. – Ж., је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају бранилац окривљеног Н.Б. у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева, само формално означава повреду закона из члана 439. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП (с тим што став 2. наведеног члана није предвиђен наведеном законском одредбом), а која је учињена доношењем пресуде Апелационог суда, али не опредељује у чему се ова повреда материјално правне природе састоји, већ суштински у образложењу захтева оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, што не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Наиме, супротно чињеничним утврђењима, бранилац окривљеног Н.Б., као разлог подношења захтева наводи да је суд доношењем пресуде

Апелационог суда погрешно утврдио да се у конкретном случају ради о „законито стеченом приходу оптуженог као физичког лица, да је погрешно утврђен порески обвезник пореза на додату вредност, погрешно је утврђен износ пореске обвезе која је утајена као и погрешно утврђен степен одговорности окривљеног односно да у радњама окривљеног које му се стављају на терет не стоје сви битни елементи кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. КЗ.“

Дакле, у поднетом захтеву само је формално означена повреда закона из члана 439. став 1. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено, док се у суштини указује на погрешно утврђено чињенично стање и оцену доказа од стране другостепеног суда, а из којих разлога сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног Н.Б., адв. Ђ.М. – Ж., на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.